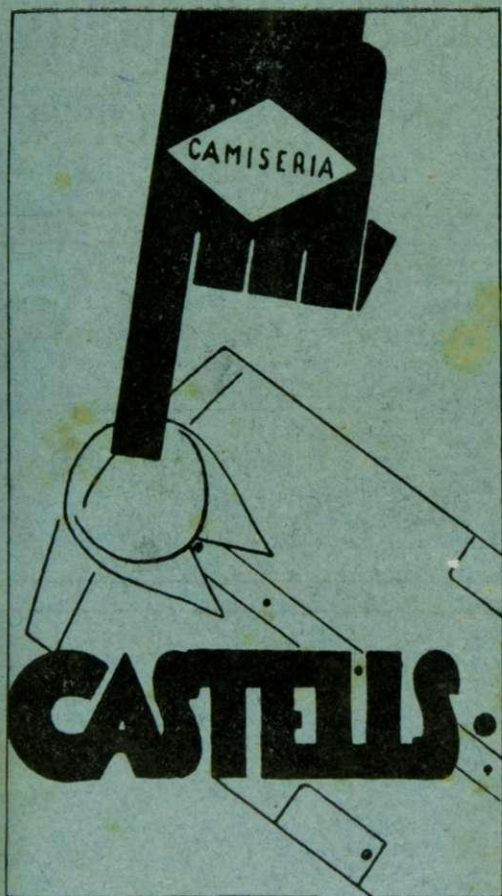

Emporion

ANY IV

Segona època

NUM. 275

SUMARI

Lleus comentaris: El ferro es va tornant candent, per Josep Castells. — Lliçons Vulgars de Llengua Catalana, per Lucianus. — Homenatge merescut. — Sobre una sageta, per P. Castells. — Dispensari de Lluita Antituberculosa i Accló Social de les Comarques Gironines: Biblioteca del tuberculós humil, per Josep M.ª Bosch Masgrau. — Ecos, per Palet. —

Notícies.

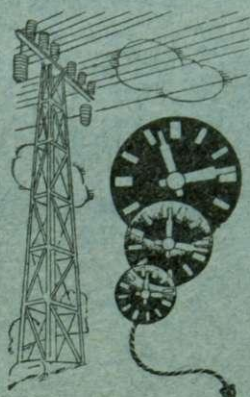
Bordallo i Ruiz

Saló Hollywood

PENTINATS ESTIL CINE (CREACIONS)

Boqueria, 6 - Telèfon, 24.266

Barcelona

Examineu
la
única
solució
pràctica
i
la
trobareu
en
un
reloigé

Electro Automàtic

demaneu-lo a la relojería de

ANICET QUER

TORROELLA DE MONTGRI

F O N D A S I M O N

SERVEI A LA CARTA I A COBERTS
SALONS ESPECIALS PER A CASA-
MENTS, BATEIGS, ETC.
PREUS ECONÓMICS

Esparteria, 6

i
Vidrieria, 12

Telèfon, 17992

B A R C E L O N A

FUMADORS...!

Fumeu sempre el paper catalá

CARLETS

Fabricat per

F. RIUS

de

OLOT

Emporion

PERIODIC QUINZENAL

ANY IV
SEGONA
EPOCA

Torroella de Montgrí, 7 de juliol de 1935.

PREUS DE SUSCRIPCIO

Torroella, un any
Fora, un any
Estranger, un any

5 pessetes
5'50
6'50

Núm. 275

L L E U S C O M E N T A R I S

El ferro es va tornant candent

Sabem que el nostre darrer comentari sobre els deures de la joventut actual en relació amb la vida cultural torroellenca, percutí en el sí de les tertúlies on es reuneixen els joves que, per la seva condició social i pel seu patriotisme, havien d'ésser més sensibles a les acusacions que fèiem i al desmèrit que establíem.

Que ens perdonin aquests bons amics. No parlàvem amb esperit malèfic ni amb ànim de postergar-los. Al contrari. Intentàvem només fer petar la tralla per aconseguir una reacció favorable. Potser sí que ens excedirem en la diatriba sense tenir cura de remarcar algunes excepcions, per cert, ben estimables. Encara som a temps de situar les coses en el seu just medi. Diuen els entesos, que primer cal acusar de ple, amb totes les agravants per a després poder contrastar i si convé atenuar els conceptes. El bon metge no plany el diagnòstic quan l'epidèmia és maligna. I nosaltres —amb perdó

per la pedanteria— ens sentíem si fa o no fa una mica metges; metges dels mals de l'esperit.

El cas és que, el mateix diumenge que sortia *Emporion* amb el nostre article «Picar ferro fred.....?» en entrar al Casino, se'ns atansà un dels joves al·ludits i ens digué amablement: —Vol el rebut de la Protectora?

El gest del jove torroellenc recapitador de cabals per a la benemèrita entitat, baluard de la cultura catalana, sotmogué els nostres sentits, i encara és l'hora que aquelles paraules i aquell gest penetrant són ben vius en la nostra memòria. Potser fou una pura coincidència, però hi ha coses que semblen caigudes del cel per si mateixes i venen a tom com una rèplica o com un desmentiment a les asseveracions massa contundents. Es que intentem rectificar en fer aquestes manifestacions el contingut crític del nostre darrer comentari? —De cap ma-

nera! El mantenim en totes les seves parts. Unicament fem la justícia de reconèixer que ens oblidarem de fer les degudes excepcions, però les excepcions justifiquen encara més les regles. Sens dubte trobaríem entre nosaltres una selecció de joves ben preparats per a la lluita vindictòria que propugnàvem. D'aquí ve el nostre plany; que aquesta selecció no es llenci a la brega amb noble afany i amb ardidesa. La victòria seria nostra. Llavors, Torroella, per gràcia d'una minoria ocuparia el lloc que li pertany en el concert de les viles germanes.

L'ingrés recent d'una vintena de socis nous a la Delegació que la Protectora de l'Ensenyança Catalana té, de fa molts anys, a la nostra vila pot ésser un punt de partida per a la reconquesta de les facultats perdudes. A base de la Protectora, per tant, al marge de tota passió partidista, es podrien organitzar grans coses. Cicles de conferències; cursos d'història; lliçons de gramàtica catalana; repartiment de llibres als nostres infants i adolescents; divulgacions de tota mena de coneixements, etc. Ja veieu si se'n podrien fer de coses sense moure'ns de l'esfera d'acció que és atribut essencial de la benemèrita Protectora. El nombre de socis que formen actualment la Delegació local —a la ratlla d'una trentena— ofereix les màximes possibilitats per a desenvolupar aquesta tasca patriòtica i constructiva.

I no en dubteu; estimulats per l'èxit d'una tasca semblant, al cap de poc veuríem entre nosaltres les altres institucions que ens manquen: una secció excursionista, un foment de la sardana, uns amics de l'arr vell, guardadors del nostre patrimoni artístic i tot plegat, com a conseqüència natural, un planter d'aficionats a les arts i a les lletres, capaç de fornir les planes d'*Emporion*, avui magres —ho reconeixem—

per manca de col·laboració espontània.

Ens hem informat també, darrerament, de les activitats que desplega un grup de joves, cada dia més creixent, entorn de la Federació de Joves Cristians. La seva labor és meritíssima. Heus ací una altra llacuna que oblidarem. Ho reconeixem. Com reconeixem que el dia que als nostres joves actuïn com a homes conscients del seu deure, com a veritables ciutadans, ens podrem riure dels fons d'incultura i de la baixa politiqueria que ofega tota lloable iniciativa.

JOSEP CASTELLS

Lliçons Vulgars de Llengua Catalana

ANOTACIONS ORTOGRÀFIQUES i PROSÓDIQUES

La *i* en principi de mot, al costat d'una vocal, és consonant, equivalent a la *y* espanyola. Per tant, davant dels mots indicats l'article masculí o femení no s'apostrofen. Exemples: La ionització (no; l'ionizació), el iode, la hienja, el hiatus, el iambe, la iarda (mida anglesa), el iodur.

La paraula *smoking*, en català es pronuncia *smòking*; per tan escriurem *l'smoking*. En canvi *snob* la pronunciarem amb una sola síl·laba i no *es-nob*, segons sembla indicar Fabra en aquesta definició del Diccionari: «esnobisme *m*. Qualitat de snob», puix que si es pronunciés *snob* hauria posat «Qualitat d'snob».

Ps inicials junt amb vocal, formen amb ella una síl·laba. Exemples: La psicometria, el psicòmetre, la psicologia, la psicastènia, la psico-

si, la psiqués, (amb article sense apòstrof).

El verb *estudiar* en el present d'indicatiu el pronunciarem: estudio, estudíes, estudia, estudién [escrit sense accent]. Anàlogament pronunciarem: continuo, continúes, continúa, continúen [escrit sense accent].

Altres verbs que regueixen aquesta pronunciació: conviar, pronunciar, elogiar, continuar, diferenciar, promiscuar, apreciar. — L'espanyol *despreciar* es tradueix per *menysprear*.

La paraula *beneir* (pron.: benèit) tenia antigament la mateixa significació de *beneir*; ara significa *ximple*, *babau*; per bé que ha conservat la seva antiga i directa significació en l'Ave-maria: «beneita sou Vos... beneit és el fruit»; en frases com «les beneïtes ànimes del Purgatori»; vendre's com pa beneit etc. també en «aigua beneïta». També ha conservat la seva significació directa en la paraula derivada «beneïtera» («pica beneïtera» «pica de l'aigua beneïta»).

Notem el mot *circuit*, escrit sense dièresi i pronunciat *cir-cúit*, quan és substantiu, p. e. *circuit elèctric*. Però si és participi, derivat del verb *circuir* («terreny circuit») aleshores escriurem *circuït*, *circuïda* i pronunciarem *cir-cu-it*, *cir-cu-ï-da*. *Gratuit gratuita* també s'escriu sense dièresi i es pronuncia *gra-túit*, *gra-túit-ta*, amb la mateixa pronunciació del *ú* en les paraules *recuit*, *truita*, *cuita* (una cuita de pa). En canvi escriurem *gratuïtat*, *gratuïtats*, que es pronuncien *gra-tu-í-tat*, *gra-tu-í-tats*.

Notem la diferència entre *reina* (femení de rei) i *reïna* (resina); *roïna* (esp. llovizna) i *roïna* (dona roïna, *menyspreable*).

Escriurem també *fuita* (pron. fúit-ta) que significa *fugida*. Exemple: «Posar en fuita l'enemic»...

En nostra comarca, com observarem fa dies,

diem *fuit* (pronunciat fúit). Exemple: «Ha fuit de pressa com el vent». Creiem el mot perfectament admissible, com a varietat comarcal, al costat de *fugit*.

LUCIANUS.

Homenatge merescut

Arran d'aquelles visites d'intercanvi teatral entre la nostra secció dramàtica «Joventut» i la companyia Subirana de Vic, *Emporion* feu la presentació d'aquest popular vigatà presentant-lo com un excel·lent home de teatre. Acabem de llegir suara, que la seva ciutat nativa es prepara per a rendir-li un justíssim homenatge en reconeixement a la seva tasca persistent i continuada en pro del teatre de la nostra terra. S'ha constituït ja el Comité organitzador pro-homenatge al popular actor i director senyor Josep Subirana (Manel dels Ous).

La festa tindrà lloc el proper dia 14 de juliol, amb audicions de sardanes, lliurament d'una placa amb el bust de l'homenajat, recepció a la Casa Consistorial, gran lonx i finalment, una funció teatral en el Teatre Vigata, en la qual prendran part les tres companyies amateurs catalanes més ben classificades de tres anys ençà en els concursos organitzats per l'Associació del Teatre Amateur de Barcelona, que són, la companyia de Molins de Rey, la de Sant Feliu de Guixols i la Subirana de Vic.

El setmanari «La Gralla» de Granollers dedica en el seu darrer número aquest comentari al popular «Manel dels Ous»:

«Tothom sap, a aquests verals, que «En

Manel dels Ous» és de Vic. Ho saben sobretot la gent de teatre.

Nosaltres el coneixíem d'anys ha: de l'any 12 ó 13, que anàrem a Vic a fer-hi «La generala» i en tornàrem. Sabíem que era un gran aficionat i un d'aquells homes que hi ha pels pobles el nom dels quals és adscrit a tota manifestació local d'art i de cultura. Ara de poc vingué a Granollers amb uns amics de Torroella de Montgrí, també com ell bons aficionats al teatre.

—Josep Subirana —féu En Castells, en presentar-nos. I afegí, ràpid:— Ja el coneixereu: En Manel dels Ous.

Efectivament, era el vigatà que ja coneixíem; el vell aficionat al teatre, franc, cor obert, com ho són els homea amb temperament d'artista.

Ara a Vic es projecta un homenatge a Josep Subirana, el popular Manel que s'ha passat la vida representant comèdies. I a aquest homenatge s'hi sumaran tots els amateurs de Catalunya, i tots els que estimen el nostre teatre, en un gest molt bell de companyonia.

Nosaltres també volem esser-hi.»

No cal dir que nosaltres, els d'*Emporion*, tan amics de Subirana i tan interessats per les coses vigatanes, ens associem amb el major entusiasme a aquest justíssim homenatge.

coses conegudes com a fets verídics, com a fets reals que la ciència i l'història, assenyalen amb certitud innegable. No hi fa res que intel·ligències capacitades, homes doctes en la matèria dades i números concrets, confirmacions de savis i de sants, s'esforcin defensant un fet o una doctrina; ells els impugnadors, s'entesten a no voler reconèixer i a no voler donar pas a la raó única i vertadera.

Sobre el que diu Mestre Lucianus en les seves interessants «Sagetes» del número propassat, volem donar la nostra conformitat absoluta. La persona que subscriu, «que l'ànima humana segrega el pensament; sense ésser ella superior a la matèria fa oposicions per entrar a una casa de salut».

Jo crec, —n'estic segur— que trobaríem qui ens diria que l'ànima humana segrega el pensament i que no és superior a la matèria, i fins i tot, anant a apurar extrems, trobaríem també qui ens negaria l'existència de l'ànima. En el temps que correm tot és possible i tot pot negar-se, imputant i maltractant qualsevol punt de vista no sols individual, sinó generalment admès. Tot això és possible, en certes «persones». Davant d'aquests cervells, es fa molt difícil plantar cara amb possibilitats d'èxit.

Devegades, ens sembla una vertadera llàstima que la teoria Darwinista no hagi prosperat i que no s'hagi reconegut com a certa. Quin bé ens faria, en aquests casos que explicàvem, poder conceptuar d'una manera ben visible l'ascendència que porten certes persones!

* * *

Molta part de poble, fa més cas d'una demostració — per a creure's qualsevol explicació històrica — de sang i de carn trossejada, que d'un reflexionament filosòfic. Són molts els que

SOBRE UNA "SAGETA"

Hi ha molta gent, àdhuc persones que és diuen cultes, i que semblen intel·ligents, que no creuen —o més bé apareten no creure— en les

deuen agradar-se d'aquelles paraules de Pascal: —«jo, crec en els testimonis que es deixen degollar».

Llibertat d'idees i llibertat de consciència, són les doctrines d'aquests que es diuen progressistes i fan revolucions socials. La revolució, fóra necessària en l'enteniment de molts defensors d'això i d'allò altre, que exalten les passions, saquegen les consciències i fereixen els més purs sentiments humans. Fóra necessari un canvi, una revolució integral de la intel·ligència de molts d'aquests que s'aixequen descaradament en qualsevol lloc públic, i diuen: — jo opino...

Confirmem una vegada més el nostre punt de vista que *no totes les idees són respectables*, deixant lloc però, a la volguda aclaració de Mestre Lucianus, sobre el respecte a les idees quan són vertaderes opinons —«amb el ben entés que l'opinió sigui en veritat opinió».

Salvem les opinions dignes emparant-les amb l'unió ferma de tots, i no fem cabal dels qui gesticulen i s'esforcen a entorpir el nostre pensament, plagiant mots culturals i dient-se progressistes i de temperament renovador.

P. CASTELLS.

Dispensari de Lluïta Antituberculosa i Acció Social de les Comarques Gironines

BIBLIOTECA DEL TUBERCULÓS HUMIL

La tuberculosi és una malaltia guarible com qualsevol altra; cal però, atacar-la a fons des de bon començament i per això, en la majoria dels casos, cal hospitalitzar el malalt.

A l'Hospital de les Comarques Gironines, hi

ha més de cinquanta malalts tuberculosos i dotzenes de germans nostres que esperen torn per a ingressar en aquest servei. El tractament d'aquesta malura és llarg i la gran majoria de les vegades, permet al malalt fruir de tota la seva potencialitat intel·lectual. La manca d'una Biblioteca a l'abast dels pacients, els priva de dispendre llurs ocis en la lectura, a l'ensem d'augmentar el seu bagatge cultural; per això, el Dispensari de Lluïta Antituberculosa i Acció Social de les Comarques Gironines, organitza una «BIBLIOTECA DEL TUBERCULÓS HUMIL», la qual farà que les llargues hores d'hospitalització esdevinguin més lleugeres, més plàcides, tot cultivant l'esperit i afegint nous coneixements a l'intel·lecte d'uns ciutadans, que per la seva dissort, es troben accidentalment allunyats, de les activitats ciutadanes.

Per tal de portar a terme la nostra iniciativa, fem una crida a tots els autors i editors de Catalunya i d'una manera especial als de les nostres comarques, perquè es recordin dels seus germans que pateixen i vulguin fer-los ofrena de la gràcia de llurs obres.

També esperem de tots els ciutadans, que tantes vegades han aportat llur col·laboració a l'obra del Dispensari—obra de tots—que una vegada més ens prestaran el seu ajut, cedint-nos llibres de la seva pertinença o que adquireixin, amb seguretat que llur gest serà estimat i recordat amb agraïment.

A la «BIBLIOTECA DEL TUBERCULÓS HUMIL», hi són admeses tota mena d'obres redactades en tots els idiomes, prescindint, naturalment, de les pornogràfiques, i respectant en absolut tota tendència política, social o religiosa, perquè entenem que la llibertat de l'escriptor és tan sagrada, com la del lector en escollir les obres que ha de llegir.

La llista dels llibres que es vagin rebent, es publicarà a la premsa, de la qual esperem la col·laboració desinteressada que de molts anys ens ve dispensant.

Els llibres cal trameire'ls a nom del Director del Dispensari de Lluita Antituberculosa i Acció Social de les Comarques Gironines, baixos de l'Hospital, Girona, o avisar perquè sien passats a recollir a domicili. Les trameses de fora de la capital, poden efectuar-se per recader a ports deguts.

Ciudadans: aporteiu la vostra ajuda o l'obra de la «BIBLIOTECA DEL TUBERCULOS HUMIL», cedint llibres pels tuberculosos.

En nom d'ells i propi, us dona les mes expressives gràcies

Josép M.ª Bosch Masgrau

DIRECTOR

E C O S

La calor es fa sentir de valent. Passades les darreres pluges la temperatura ha anat pujant sense interrupció. L'aire porta un baf de terra cuita. El sol es abrusador. Als cap-vespres la gent seu al llindar de la porta amb la mirada perduda, la camisa arronçonada esquena amunt i els braços pengim penjant amb la més gran displicència.

* * *

Durant aquesta quinzena hem passat el període de la sega. El temps hi ha ajudat, la feina s'ha fet bé i la collita ha estat bona. Les eres es preparen pel baire. Es nota febrositat. Ronca ja algun motor que s'arrastra com un monstre

de guerra. Què lluny som d'aquelles estampes pretèrites que sobre l'estesa de garbes cruïxa la pota de cavall i la punta del fuet esquinçava l'aire.

* * *

Cada dia que passa la mar guanya nous adeptes. La carretera de l'Estartit engoleix els autos, els carros i les bicicletes que porten gent a mar on els espera l'onada inquieta en l'etern brassolar per aquest gran durment de roca viva; illaimmòbil; gegant de pedra insensible al platxeri de la platja mentre l'onada riu, canta i espera...

* * *

A l'estiu tota cuca viu. Sota l'advocació del vell adagi s'esborren les diferències de classe. Arriba un auto luxós ple d'excursionistes. Han treballat durament tota la setmana. Avui és diumenge i se senten magnats. Recorren carrers amb posat de turista; d'observadors intel·ligents; de persones enteses i ben peixades... Llàstima que de tant en tant se'ls escapi una paraula grollera; sinó fos això, ni el príncep de Gales en visita per una de les seves innúmeres colònies.

* * *

Ruda, ruda el temps se muda... Qui ho ha dit això? Hi ha una cosa que no muda, ni és trasmuda; ni envelleix. Els jocs de mans. I no rieu, no. En pocs dies de diferència diversos «caballeros» han exhibit les seves facultats davant les terrasses dels nostres cafès. La gent riu. Riu amb riure d'infant perquè recorda que de menut ja havia vist sortir banderetes de color d'una caixeta màgica assegut a la falda de la seva mare.

PALET.

NOTICIES

NOVES SARDANES.— El dia de Corpus la societat «Montgrís» celebrà un dels seus balls de societat a càrrec de la cobla-orquestrina «Els Montgrins». La nota més simpàtica de les reunions saraustiques de la mentada entitat és el costum establert fa temps de tocar dues sardanes abans de començar el ball. En el que ens referim s'estrenaren dues noves produccions del nostre popular compositor Vicens Bou. Celebrem en primer lloc la continuïtat sardanística del nostre celebrat compositor el qual, torna a la brega després d'un llarg silenci, i hi torna frèsc d'inspiració, sense desviar-se de la ruta assenyalada per les seves anteriors produccions. La primera de les sardanes que s'estrenà té per nom «Camins de glòria», és d'un bon efecte musical i si bé no es fa remarcar cap passatge a llarg d'ella, ofereix una regularitat de sons com a fruit d'una instrumentació força treballada a l'estil peculiar de Bou. L'altra sardana, nomenada «Encís de nina» és més de cara al públic, més airosa i per tant, amb aquella gràcia ingènua que el poble acull per a diferenciar la sardana dita de concert de la sardana balladora. El millor d'aquesta sardana és sens dubte el cant de la tenora, cant tirat que omple bona part dels llargs. La seva melodia té un deix de cançó sentimental que recorda el moments d'inspiració que ha tingut l'autor en la seva època més florida. El públic se'n donà compte i per això aplaudí fins a aconseguir la repetició.

«Els Montgrins», mestres en l'art d'interpretació de la nostra bella dansa, donaren relleu i delicada matització a les dues sardanes. A ells també corresponen bona part dels aplaudiments.

En Vicenç fou molt felicitat. També el felicitem nosaltres

Aquest número ha passat per la censura.

UN GRAN ARTISTA ENTRE NOSALTRES.— L'il·lustre pintor Joaquim Mir, com diguérem en el número passat, s'ha instal·lat a Torroella. L'hem vist treballant en una ampla sala, en l'hora matinal, quan la lluminositat del sol daura les vetustes pedres dels porxos de la plaça.

Desitgem al celebrat paisatgista una estada ben grata i profitosa en la nostra vila.

COMISSIÓ.— El dia 16 proppassat una Comissió de l'Ajuntament de Vic es traslladà a la nostra vila per tal de preparar la vinguda de la colònia.

ACTES REPROBABLES.— Amb pocs dies de diferència han estat cremades les garberes de biat que els nostres amics Carles Ramió, regidor de l'Ajuntament, i Josep Sabrià, secretari, tenien guardades dins de llurs finques. Aquests actes han estat i són encara comentadíssims, car si realment es tracta de venjances personals, com l'opinió pública sospita, caldria que les autoritats extreguessin la vigilància per tal d'evitar que la nostra vila abans tan pacífica i respectuosa caigui en un estat anàrquic on els odis i les passions farien la vida insuportable. Si la República vingué per establir un règim de respecte a la llei i de convivència, tots els que es diuen republicans, i àdhuc els que no s'en

diuen, han de repudiar —com repudiem nosaltres— qualsevol atropell, qualsevol acte de sabotatge que intenti pertorbar la normalitat de la vida ciutadana.

NECROLOGIQUES.— La setmana passada morí a Barcelona víctima d'una traidora malaltia, el nostre particular amic en Joaquim Capellà (A. C. S.) A la seva desconsolada esposa Na Carme Vert, als pares del finat i a tots els altres membres de les distingides famílies torroellenques de Capellà i de Vert, trametem el testimoni del nostre viu condol.

—El dia 5 prop passat morí a la nostra vila el malhaurat torroellenc, bon amic nostre, directiu de l'Arenou Montgrí i del Centre Català en Josep Adroher. A l'hora del seu traspass teníem ja compaginat el present número. Per això ens veiem privats de poder parlar amb l'extensió que es mereix de la figura del piorat amic. Per avui ens concretarem a manifestar que l'acte del sepeli constituï una gran demostració del sentiment general que ocasionà la mort d'aquest ferm patriota. (A. C. S.)

Rebi la vídua, fill i família tota, el testimoni del nostre condol.

EL CONSELL LOCAL.— Aprofitant l'estada entre nosaltres en visita d'inspecció, de l'Inspector Provincial d'Ensenyament, senyor Junquera, es reuní el Consell Local sota la presidència del mentat senyor. Entre altres acords es prengué el d'activar les gestions per a la immediata creació de dues classes de pàrvols les quals vindrien a completar el quadre d'ensenyament del nostre primer Centre escolar.

Sembla que les impressions en aquest sentit són tan favorables que podria molt ben ésser que les noves classes s'inauguessin ja en començar el nou curs.

MILLORA.— Per a a rebre amb tota dignitat els representants del Magisteri els quals, com diem en altre lloc, es reuniran a la nostra vila properament, s'ha procedit a la restauració

i pintat de totes les classes de la nostra Escola Graduada.

REVETLLA.— La revetlla de Sant Joan fou celebrada amb gran animació. L'orquestrina «La Principal» amenitzà un ball a l'aire lliure, davant el Cafè Nitú. Hi assistí una gran gentada.

LA DIADA DE CORPUS.— Amb motiu d'aquesta festivitat religiosa els nostres carrers centrals s'encatifaren de ginesta que perfumava l'aire d'una delicada sentor muntanyenca. Els balcons i finestres lluïren domassos amb una abundor extraordinària. La processó, animada com mai no s'havia vist, va seguir el seu trajecte sense que es registrés el més petit incident. Heus ací una prova de civisme que ha de celebrar tota persona sensata.

OBRES EN CURS.— Es treballa activament en diverses obres de construcció. S'està enllestit el nou establiment de la casa Forcada; segueixen amb gran activitat les reformes de la casa Matas i l'adaptació del nou restaurant Montgrí, abans cafè Gumá, un lloc de sojorn per viatjants i dispesers.

ES VEN UNA CASA A L'AVINGUDA DE LA REPUBLICA

DIRIGIR-SE A VIDUA DE JOAN REINES

MISSA NOVA.— Dintre pocs dies cantarà sa primera missa, a l'Església Parroquial, el seminarista, i bon amic nostre Pere Sala i Masferrer.

AVÍS DE REDACCIO.— Per causes alienes a la nostra voluntat s'ha retardat la sortida d'aquest número La causa ha estat motivada per malaltia de l'impressor el qual, però, gràcies a Déu, es troba ja en franca milloria.

IMP. P. CASADEVALL - TORROELLA DE MONTGRÍ

GARATGE PARC

PUPIL·LATGE D'AUTOMÓBILS

Gasolina, Petroli, Grasses, etc.

SERVEI PERMANENT

Saló de Sant Joan, 2 i 4 - Telèfon 50.569

B A R C E L O N A

HOTEL EUROPA

ESPLENDIDES HABITACIONS
AMB AIGUA CORRENT I BANY.
SERVEI A LA CARTA I MOLT
ECONOMIC. PENSIÓ COMPLE-
TA, VUIT PESSETES.

AQUEST HOTEL ESTA SITUAT
AL PUNT MES CENTRIC DE LA
CIUTAT I AMB VISTES
A LA RAMBLA

BOQUERIA, 12 (Tocant a la Rambla)

B A R C E L O N A

CINEMA MONTGRÍ

ESPECTACLES QUE PRESENTARÀ AQUEST CINEMA

MES JULIOL 1935

Metro Goldwyn Mayer
PRESENTA A

Mirna
LOY en
George
BRENT
MADemoiselle
DOCTOR
(LA RIVAL DE MATA-HARI)

DIUMENGE, DIA 14

Actualidades Mundiales

Revista «Paramount» explicada en espanyol

MADemoiselle DOCTOR

LA RIVAL DE MATA-HARI

Interessant superproducció «Metro Goldwyn». Admirable creació de

MIRNA LOY - GEORGE BRENT - LIONEL ATWILL

«Mlle. Doctor» l'agent secret de contraespionatge, amb una astúcia meravellosa, és qui ha de descobrir si és o no traïdor a la seva pàtria el cap dels Dardanels a Turquia. Aquesta és la última aventura de la famosa «Fraulein Doktor» la qual va emplenar una època amb les seves aventures i la seva valentia.

AVIAT:

L'Espectacle americà estil revista

“FANTASIO”

ORQUESTRA DEL SYMPHONIC BOYS

Principal intèrpret:

CARMELITA AUBERT

Vedette.

